

25.1.2012

B7-0042/2012

FÖRSLAG TILL RESOLUTION

till följd av ett uttalande av vice ordföranden för kommissionen/unionens höga representant för utrikes frågor och säkerhetspolitik

i enlighet med artikel 110.2 i arbetsordningen

om Iran och landets kärntekniska program (2012/2512(RSP))

José Ignacio Salafranca Sánchez-Neyra, Lena Kolarska-Bobińska, Elmar Brok, Ioannis Kasoulides, Arnaud Danjean, Cristian Dan Preda, Mario Mauro, Michael Gahler, Ria Oomen-Ruijten, Tunne Kelam, Roberta Angelilli, Laima Liucija Andrikienė, Krzysztof Lisek, Gabriele Albertini, Elena Băsescu
för PPE-gruppen

B7-0042/2012

**Europaparlamentets resolution om Iran och landets kärntekniska program
(2012/2512(RSP))**

Europaparlamentet utfärdar denna resolution

- med beaktande av sina tidigare resolutioner om Iran,
- med beaktande av rapporten av den 8 november 2011 från generaldirektören för Internationella atomenergiorganet (IAEA) om genomförandet av säkerhetskontrollavtalet enligt icke-spridningsfördraget och de relevanta bestämmelserna i FN:s säkerhetsråds resolutioner om Iran,
- med beaktande av IAEA:s generaldirektör Yukiya Amanos uttalande inför styrelsen den 17 november 2011 om att han var allvarligt oroad över eventuella militära dimensioner i Irans kärntekniska program och att bevisningen tyder på att Iran håller på att utveckla en kärnladdning,
- med beaktande av resolutionen av den 18 november 2011 från IAEA:s styrelse,
- med beaktande av uttalandet av den 21 september 2011 från vice ordföranden för kommissionen/unionens höga representant för utrikes frågor och säkerhetspolitik, som gjordes å E3+3-gruppens vägnar,
- med beaktande av skrivelsen av den 21 oktober 2011 från vice ordföranden/den höga representanten till dr Saeed Jalili, Irans chefsförhandlare i kärnteknikfrågor,
- med beaktande av rådets slutsatser av den 14 november 2011 om Iran,
- med beaktande av uttalandet av den 18 november 2011 från vice ordföranden/den höga representanten om resolutionen från IAEA:s styrelse,
- med beaktande av uttalandet av den 29 november 2011 från vice ordföranden/den höga representanten om angreppet mot och plundringen av den brittiska ambassaden i Teheran,
- med beaktande av rådets slutsatser av den 1 december 2011 om Iran,
- med beaktande av Europeiska rådets slutsatser av den 9 december 2011,
- med beaktande av rådets slutsatser av den 23 januari 2012 om Iran,
- med beaktande av att Iran är part i fördraget om förhindrande av spridning av kärnvapen (icke-spridningsfördraget), att landet i denna egenskap förbundet sig att avstå från att anskaffa kärnvapen och att det enligt lag är bundet att redovisa all sin kärntekniska verksamhet, däribland kärnmaterial, och ställa den under IAEA:s kontroll,
- med beaktande av att ett tillfälligt uppehåll med anrikning och andra krav efterhand har bekräftats i sex resolutioner från FN:s säkerhetsråd (1696, 1737, 1747, 1803, 1835 och

- 1929) som villkor för att Irans rättigheter enligt icke-spridningsfördraget ska återställas,
- med beaktande av FN:s säkerhetsråds resolution 1929 (2010), som införde nya restriktiva åtgärder mot Iran och en fjärde uppsättning sanktioner på grund av landets kärntekniska program,
 - med beaktande av de ytterligare sanktioner mot Iran som Storbritannien, Förenta staterna, Sydkorea och Kanada har annonserat efter IAEA:s rapport,
 - med beaktande av omröstningen den 27 november 2011 i Irans parlament om att nedgradera de diplomatiska förbindelserna med Storbritannien,
 - med beaktande av artikel 110.2 i arbetsordningen, och av följande skäl:
 - A. Irans kärntekniska program har historiskt sett präglats av hemlighållande, vilket med tiden urholkat trovärdigheten i Irans påståenden om att programmet tjänar enbart fredliga syften.
 - B. Iran måste fortfarande uppfylla sina skyldigheter enligt samtliga relevanta resolutioner från FN:s säkerhetsråd, varav den senaste är resolution 1929 (2010), och samtliga krav från IAEA:s styrelse, nämligen fullständigt och villkorslöst tillträde för organet till alla platser, all utrustning, alla personer och alla handlingar, vilket skulle medge en korrekt inspektion av Irans kärntekniska syften och göra det möjligt för IAEA att uppfylla sin roll som kärnteknisk väktare.
 - C. Iran kränker fortfarande artiklarna II och III i icke-spridningsfördraget.
 - D. Vissa delar av den iranska regeringens politik utgör ett hot mot stabiliteten och freden i regionen.
 - E. IAEA har bekräftat att Iran 2007 fick information från enskilda personer i Pakistan om hur man ytterligare anrikar uran så att det blir till metall som kan användas i stridsspetsar. I bilagan till rapporten från IAEA anges att Iran har fått information om hur man utformar en kärnladdning.
 - F. Den 27 december 2011 hotade Irans vicepresident Reza Rahimi med att använda militären för att stänga av Hormuzsundet om Irans oljeexport skulle beläggas med sanktioner. Ytterligare marina styrkor från Europa och Förenta staterna har satts in som en reaktion på detta hot, och militären har försatts i hög beredskap i hela regionen.
 - G. Som en protest mot rapporten från IAEA vägrade Iran att närvara vid IAEA:s möte den 21 november 2011.
 - H. I rapporten av den 8 november 2011 från IAEA anges att Iran fortsätter med följande verksamhet vid landets kärntekniska anläggningar som strider mot resolutionerna från IAEA:s styrelse, verksamhet i samband med anrikning – i strid med resolutionerna från IAEA – som omfattar byggandet av ett kraftigt ökat antal centrifugkaskader på olika platser och en ökning av anrikningstakten till 20 procent, oredovisat arbete med projekt i samband med tungt vatten i strid med resolutioner från FN:s säkerhetsråd och IAEA,

arbete med urankonvertering och bränsletillverkning (som strider mot resolutioner från IAEA), underlåtenhet att tillämpa IAEA:s tilläggsprotokoll, som ger organet möjlighet att fastställa frånvaron av oredovisade kärnämnen, och underlåtenhet att svara på IAEA:s begäran om ny information om anrikningsverksamhet och övrig utveckling inom kärntekniken.

- I. I rapporten från IAEA och i bilagan till denna drar man slutsatsen att det föreligger trovärdig information om att Iran fortfarande försöker utveckla en kärnladdning och använda sitt kärntekniska program för vapentillverkning, bland annat genom att ta fram kärnstridsspetsar till sina missiler. Iran har påbörjat anrikning av uran upp till en nivå av 20 procent i den djupt nedgrävda underjordiska anläggningen i Fordow i närheten av Qom.
 - J. Den 5 januari 2012 förmedlade Turkiets utrikesminister Ahmet Davutoğlu en inbjudan från vice ordföranden/den höga representanten till Iran om att återuppta samtalen om kärnteknik med P5+1-gruppen. Under den turkiske utrikesministerns besök uppgav Irans utrikesminister Ali Akbar Salehi att landet är redo att återuppta samtalen.
 - K. Den 9 januari 2012 dömdes den amerikanske medborgaren Amir Hekmati, som anklagats för spionage åt CIA, till döden i Iran för påstått samarbete med en fiendlig regering. Hekmati fick ingen rättvis rättegång och hölls fängslad utan någon kontakt med sin familj eller en advokat och utan konsulärt bistånd.
1. Europaparlamentet upprepar att spridningsriskerna i samband med Irans kärntekniska program fortsätter att vara en källa till allvarlig oro för EU. Parlamentet är djupt oroat över uppgiften i rapporten från IAEA om att trovärdig information tyder på att Iran har bedrivit verksamhet som är relevant för utvecklingen av en kärnladdning. Det är oroande att militär kärnteknik utvecklas i Iran, bland annat kärnstridsspetsar för landets missiler. Parlamentet fördömer den iranska regeringens beslut att påbörja verksamhet för anrikning av uran vid anläggningen i Fordow.
 2. Europaparlamentet välkomnar rådets beslut av den 23 januari 2012 om att utvidga de befintliga sanktionerna mot Iran, bland annat ett förbud mot import av råolja och petroleumprodukter från Iran och en frysning av den iranska centralbankens tillgångar inom EU. Det kommer att stegvis införas ett embargo mot import av iransk råolja till EU. Kontrakt som redan ingåtts kan fortfarande genomföras fram till den 1 juli 2012. Parlamentet uppmanar rådet att besluta om åtgärder som behövs för att kompensera för de följder som embargot får för EU:s olika medlemsstater. EU uppmanas att föra samtal med länder som Kina, Sydkorea, Indien och Japan, så att sanktionerna inte motverkas.
 3. Europaparlamentet stöder rådets åtagande att arbeta för en diplomatisk lösning på frågan om kärntekniken i Iran i överensstämmelse med ett angreppssätt som följer två spår och i enlighet med EU:s mål att uppnå en övergripande och långsiktig lösning. De iranska myndigheterna uppmanas att reagera positivt på erbjudandet om omfattande förhandlingar i skrivelsen av den 21 oktober 2011 från vice ordföranden/den höga representanten, genom att tydligt visa att de är redo att delta i förtroendeskapande åtgärder och, utan några villkor, i meningsfulla samtal för att på allvar ta itu med den oro som finns i kärnteknikfrågan. Parlamentet uppmanar vice ordföranden/den höga representanten att framhålla för Iran att det inte får bli några ytterligare förseningar när det gäller att

återuppta dessa samtal och att varje försök att vinna tid utan att göra några eftergifter endast kommer att försvaga insatserna för en diplomatisk lösning.

4. Europaparlamentet välkomnar Förenta staternas, Storbritanniens, Sydkoreas och Kanadas beslut att vidta nya riktade sanktioner mot Iran i ljuset av rapporten från IAEA. Parlamentet fördömer med kraft demonstranternas angrepp mot den brittiska ambassaden i Teheran den 29 november 2011. Irans regering uppmanas att uppfylla sina internationella skyldigheter, däribland dem som ingår i Wienkonventionen, för att skydda diplomater och ambassader.
5. Europaparlamentet uppmanar kommissionen, rådet och EU:s medlemsstater att utvärdera handelsförbindelserna med Iran utöver sanktionerna och att införa ytterligare kontroller och licenser för att förebygga export av teknik med dubbla användningsområden som skulle kunna användas i landets kärntekniska program och i odemokratiska syften.
6. Europaparlamentet upprepar sin uppmaning till de iranska myndigheterna att uppfylla landets skyldigheter enligt icke-spridningsfördraget. Parlamentet uppmanar med kraft Teheran att ratificera och genomföra tilläggsprotokollet till säkerhetskontrollavtalet. Parlamentet fördömer att Iran fortsatt vägrar att fullt ut samarbeta med IAEA, vilket hindrar IAEA:s arbete, och att landet inte lämnar fullständigt och villkorslöst tillträde till viktiga anläggningar och motsätter sig att inspektörer utses.
7. Europaparlamentet konstaterar att dialog och samarbete med Turkiet kan vara en viktig faktor när det gäller att nå en lösning. Parlamentet uppmanar de turkiska myndigheterna att ansluta sig till den europeiska ståndpunkten i fråga om Irans kärntekniska program.
8. Europaparlamentet fördömer kraftfullt Irans hot om en militär avstängning av Hormuzsundet. Parlamentet uppmanar med kraft de iranska myndigheterna att inte blockera Hormuzsundet. En sådan åtgärd skulle kunna leda till en regional konflikt och medföra vedergällning från Förenta staterna och andra länder. Parlamentet kräver ett brådskande sammanträde med Europeiska unionens militära kommitté och kommittén för utrikes- och säkerhetspolitik (Kusp) för att förbereda en reaktion från EU:s sida på hotet från Iran.
9. Europaparlamentet oroar sig över att Ryssland hittills vägrat att tillåta att frågan om Iran hänvisas till FN:s säkerhetsråd i syfte att vidta ytterligare FN-sanktioner och hoppas att Ryssland kommer att ompröva sin ståndpunkt i ljuset av rapporten från IAEA. Parlamentet uppmanar Ryssland att dra in sitt stöd till Irans kärntekniska utveckling fram till dess att Iran fullt ut fullgjort sina skyldigheter enligt de relevanta FN-resolutionerna.
10. Europaparlamentet fördömer kraftfullt dödsdomen mot Amir Hektami. De iranska myndigheterna uppmanas att upphäva dödsstraffet mot honom och erbjuda honom en rättvis rättegång samt möjlighet till kontakt med sin familj, sin advokat och den schweiziska skyddsmakten.
11. Europaparlamentet uppdrar åt talmannen att översända denna resolution till vice ordföranden för kommissionen/unionens höga representant för utrikes frågor och säkerhetspolitik, rådet, kommissionen, medlemsstaternas regeringar och parlament, Turkiets regering och parlament, Ryska federationens regering och parlament,

IAEA:s generaldirektör, FN:s generalsekreterare och Islamiska republiken Irans regering och parlament.